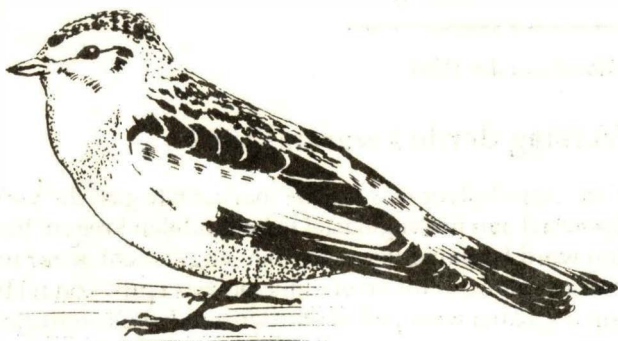

Rondje Groen

W. Andelaar

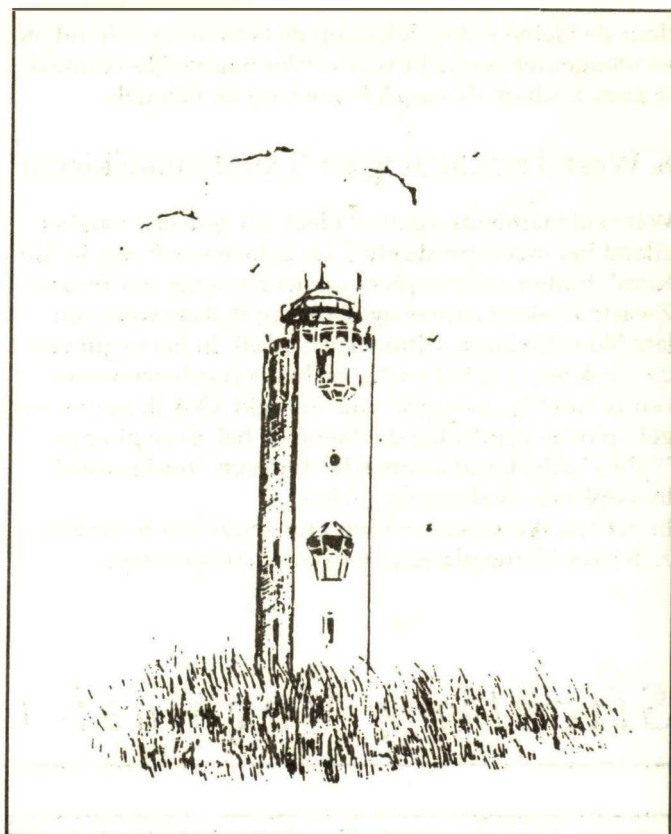
Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje strand en duin. Met de vuurtoren als middelpunt iets meepikken van wat de natuur te bieden heeft.

Wandelend langs de hoogwaterlijn op het strand beweegt er iets tussen de aangespoelde rommel. Een stuk of wat kleine vogels scharrelen er wat rond. Er valt altijd wel iets te eten tussen de resten van onze welvaart. Wat dichterbij gekomen blijkt het een groepje Sneeuwgorzen te zijn. De zwart/wit tegenstelling is vooral goed te zien als je zo ver nadert dat ze opvliegen en iets verder weer neerstrijken. Deze Sneeuwgorzen zijn vanuit het noorden naar ons land afgezakt. In hun broedgebied is hun verenpak nog contrastrijker, maar om dat te zien moet je op z'n minst naar Noorwegen. Eigenlijk vind ik ze zo wel mooi genoeg. Zo'n onverwachte ontmoeting geeft aan een strandwandeling een apart tintje.

Sneeuwgorz

Het volgen van de vloedlijn kan meer leuke zaken opleveren. Natuurlijk, zo nu en dan een fles, al of niet met een boodschap er in. Een dode Zeekoet soms, meestal onder de stookolie, maar ook andere, levende vogels. Kuifleeuweriken bijvoorbeeld foerageren graag in het afval en met wat geluk een enkele maal een Strandleeuwerik. Het is mij eenmaal overkomen op een winterse dag: twee parmantige stappers, geel op de kop met een zwarte band onder de kin. Het mooist zijn echter de kleine horentjes op de kop. Het dragen van horentjes is voor de mens wat minder aardig maar deze vogels staan ze uitstekend.

Een bijzondere ontmoeting op de vloedlijn had ik eens met een Paarse Strandloper. Het beestje, dat overigens bruin is en niet paars, rommelde wat tussen wat aangespoeld wier. Het was nidden in de zomer, een rare tijd voor een wintergast. Eer rare plaats ook, het is een vogel van echte en kunstmatige rotskusten. Langs de uitwatering in Katwijk kun je hem eerder verwachten. Het dier was zo mak dat ik er op een bepaald moment mijn hand onder kon leggen. Het vervolg van de belevenis was misschien nog wel het aardigst. Wat verder langs het strand gelopen ontmoette ik twee vrienden die ik van de Paarse Strandloper vertelde. Die keken me wat meewarig aan en mompelden iets van een zonnestek of zo. Met als mijn reactie "loop maar mee, hij zit er nog wel". Dat was ook het geval zodat het wat je noemt een bevestigde waarneming kon worden. Toch nog maar even terug naar onze Sneeuwgorzen voor het dorp. Net als IJseenden en Sneeuwganzen geven ze wat warmte aan een koude strandwandeling. Zo'n opwarmertje heb je zo nu en dan eens nodig.

